

[Grove]

vi herinde er bedre til at drive landbrug end den enkelte landmand, men vi kan give den enkelte landmand en stribe af tilbud, som han kan vælge imellem, og det er det, vi ønsker at gøre.

Povl Brøndsted (V):

Af de tre forslag, vi behandler i dag, er det radikale beslutningsforslag, nr. B 101, nok det eneste, der viser forståelse af situationen i dansk landbrug, som den er i dag. Det er De Radikale, der viser, at de virkelig har kontakt til dansk landbrug.

Dansk landbrug har en fortid, som har været vor forudsætning for at opbygge et rigt velfærdssamfund gennem 3-4 årtier. Dansk landbrug har også en fremtid som fremstillere af sunde og gode fødevarer til et Europa i vækst og i udvikling og en verden med behov for fødevarer og stigende evne til at købe dem. Det er også baggrunden for samfundets voksende erkendelse af landbruget som fundamentet for fastholdelse og opnåelse af sociale goder og velfærd i Danmark.

Det er nødvendigt med en tilstrækkelig mængde af gode og sunde fødevarer også fremover. Det er nødvendigt med en råstofproduktion med en højt udviklet følgeindustri, der skaffer arbejde til tusinder af mennesker i vort samfund. Det er uundværligt at have et landbrugserhverv, der hjembringer 33 mia. kr. til køb i fremmed valuta; det er faktisk 6.000 kr. pr. dansker. Landbruget er et erhverv, der har præget, og som stadig præger det danske landskab og det danske kulturmønster.

Forståelsen i vort samfund giver sig også udslag i de beslutningsforslag, vi har til behandling i dag. Venstre hilser denne store interesse velkommen. Den er også et udtryk for, at regeringen kan vente opbakning til de grundigt gennearbejdede og vurderede forslag, der er bebudet her i Tinget til vedtagelse i denne samling.

Men skal vi stadig prioritere beskæftigelsen højt og sikre landbruget en lys fremtid med tilgang af nye generationer, er det ikke nok med forståelse, så skal der hurtigt, meget hurtigt handling til fra lovgivningens side, for dansk landbrug er kommet i klemme mellem sin fortid og sin fremtid. De mest produktive landmænd investerede i årene op til 1982. De indfrieede regeringens ønske om 3 pct.'s stigning pr. år i produktionen, men den økonomiske poli-

tik, der blev ført, gav høj rente, op til 22 pct., og stor inflation med høje omkostninger. Landbruget blev gælds- og renteram, og det truer landbruget i dag.

EF-politikken gav succes med overproduktion, afsætningsproblemer og prisfald til følge. Den eneste vej ud er faktisk at øge produktionen, men det er det, der ikke er plads til; det mødes med kvoter og med produktionsafgifter.

Miljøbestemmelserne betyder, at der skal ske en kraftig stigning i investeringerne, hvis landbrugsproduktionen skal opretholdes uændret. Men der er tværtimod udsigt til væsentlige fald i investeringerne inklusive miljøinvesteringerne, og dermed bliver faldet i produktive investeringer endnu større, end vi har set det hidtil.

Vi ser også tegn på, at produktionen vil falde. Der tales f.eks. om nedgang i svineproduktionen på Sjælland på op til 25 pct. Miljøkravene vil stoppe mange stalde, og miljøkrav på landbrugsjord vil give en mindre mængde af markafgrøder. Et fald i nettoindtjeningen på op imod 10 mia. kr. er ikke urealistisk vurderet, og det er til skade for det danske samfunds handelsbalance.

Den enkelte landmand ønsker ikke ordninger. Han ønsker kun en fri produktion og et realistisk bytteforhold, ordentlige priser i relation til de udgifter, han har. Han kan ikke godtage, at højere lønninger til alle andre skal sænke hans real løn.

Bytteforholdet kan vi ikke love at rette op på her og nu. Det er en langsigtet politik, den, regeringen gerne vil føre og finde et flertal til. Derfor må der nogle andre midler til.

Det er derfor også glædeligt, at beslutningsforslag nr. B 101 viser, at Det Radikale Venstre er positivt over for at finde økonomiske veje, der kan hjælpe i den øjeblikkelige situation. Tak for det! Og så kan vi vente støtte til de realistiske forslag, landbrugsministeren har bebudet. Denne vifte af forslag, af muligheder, er meget stor, men det må vurderes grundigt, hvilke følger der er, om de er gennemførlige, og hvilke langsigtede virkninger de har for landbruget.

Vi ville egentlig gerne fra Venstres side, at man kunne få en meget hurtig lettelse i terminsydelserne, og vi synes egentlig, at de danske kreditforeninger, de store institutioner, godt kunne overveje, om de ikke kunne være med til at skabe en lettelse her og nu. De har også været